

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na poslovni broj: P-2129/2025

**Tužitelj:** GIPS-MONT „ĆOSIĆ.2“, vl. Vernesa Ćosić iz Kutine, Mali brijeg 1, OIB: 34070487624

**Tuženik:** I.- Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d. sa sjedištem u Zagrebu (Grad Zagreb), Slovenska ulica 24, OIB: 52848403362, zastupano po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva KOŽUL I PETRINOVIĆ d.o.o., u Zagrebu, Radnička cesta 47, prema generalnoj punomoći deponiranoj kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem Su-201/2020

II.- Luka Lenić iz Zagreba, Čalogovićeve 1, OIB: 96991455185

**VPS:** 19.049,97 EUR

ODGOVOR I.-TUŽENIKA  
NA TUŽBU

e-komunikacijom  
punomoć  
prilozi

- 
1. I.-tuženik ovim putem obavještava Naslovni sud da je zastupanje u ovom predmetu povjerio odvjetnicima iz Odvjetničkog društva KOŽUL I PETRINOVIĆ d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 47, na temelju punomoći deponirane kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem Su-201/2020 te predlaže da se nadalje sva pismena i pozivi u ovom predmetu dostavljaju punomoćniku I.-tuženika.

**P r i l o g:** - Potvrda o prihvatu i čuvanju punomoći od 18. veljače 2020.g., zamjenička punomoć; *prilažu se*

2. I.-tuženik je zaprimio rješenje Naslovnog suda gornjeg poslovnog broja od 26. rujna 2025.g. kojim je pozvan podnijeti pisani odgovor na tužbu u roku od 30 dana od dana dostave tužbe.

3. Postupajući po navedenom rješenju I.-tuženik se u nastavku očituje kako slijedi.
4. I.-tuženik čini nespornim da je na dan 16. rujna 2022.g. za koji je bilo određeno pripremno ročište u predmetu koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem: Povrv-193/2022 II.-tuženik bio osiguran kod I.-tuženika temeljem police osiguranja od odgovornosti broj: 1310-00062329.
5. Međutim, I.-tuženik u cijelosti osporava osnov i visinu tužbe i tužbenog zahtjeva i to s obrazloženjem kako slijedi.
6. Tako I.-tuženik ponajprije osporava da bi do propuštanja pristupa spornom pripremnom ročištu i time presumiranog povlačenja tužbe došlo krivnjom njegova osiguranika, ovdje II.-tuženika i da bi sukladno tome postojala njegova odgovornost za naknadu štete.

**D o k a z:** - saslušanje II.-tuženika; *predlaže se*

7. Međutim, čak i da se ista utvrdi, I.-tuženik osporava navode tužitelja da bi presumiranim povlačenjem tužbe uslijed propuštanja pripremnog ročišta od 16. rujna 2022.g. tužitelju nastala bilo kakva šteta. Naime, da bi se uopće moglo govoriti o odgovornosti II.-tuženika kao odvjetnika za štetu nastalu uslijed njegova spomenutog propusta u zastupanju potrebno je dokazati da bi tužitelj uopće i uspio u postupku sukladno predloženim dokazima s obzirom da je vjerojatno da bi ishod navedenog postupka bio nepovoljan za tužitelja i da nije bilo spomenutog propusta II.-tuženika. U tom smislu I.-tuženik osporava uzročno-posljedičnu vezu između (ne) postupanja II.-tuženika i štete navodno nastale tužitelju.
8. Pritom I.-tuženik ističe kako se protivi svim dokaznim prijedlozima tužitelja iz tužbe koji nisu bili predloženi u postupku poslovni broj: Povrv-193/2022.
9. I.-tuženik u prilog svojih navoda dostavlja rješenje Vrhovnog suda RH, poslovni broj: Rev 1007/2020 od 28. veljače 2023.g. kojim je u postupku naknade štete s osnove propusta u zastupanju odvjetnika kao punomoćnika Vrhovni sud RH usvojio reviziju osiguratelja i ukinuo prvostupanjsku i drugostupanjsku presudu sa sljedećim obrazloženjem cit:

*„24. Prema navedenom odgovor na postavljeno pitanje glasi:*

*U postupku radi naknade štete zbog nestručnog zastupanja odvjetnika, utvrđujući postojanje štete i uzročne veze između štetne radnje i štete, štetu je potrebno utvrđivati na način da se utvrdi bi li do umanjenja imovine ili izmakle dobiti (vrijednost koju određena stranka smatra štetom), došlo i u slučaju da je odvjetnik stručno zastupao stranku, odnosno štetu je u takvom slučaju potrebno utvrđivati na način da se rekonstruira tijek pravnog odnosa između stranaka u određenom pravnom odnosu, te da se usporedi stvarni tijek događaja koji se odnosi na zastupanje odvjetnika, s tijekom koji bi izvjesno ili najvjerojatnije uslijedio da je zastupanje eventualno oštećene stranke od strane odvjetnika bilo korektno.*

25. *Budući da sudovi zbog pogrešnog pravnog pristupa rješavanju tužbenog zahtjeva tužiteljice nisu utvrđivali bi li tužiteljica, a na kojoj leži teret dokaza, dokazala da bi uspjela u navedenom radnom sporu, kako bi se moglo ocijeniti je li u smislu čl. 1046. i čl. 1089., ZOO-a njezin tužbeni zahtjev osnovan, i ako bi uspjela za koji iznos.*

26. *Nižestupanjski sudovi nisu uopće primijenili odredbe materijalnog prava iz čl. 1045, čl. 1046 i čl. 1089. ZOO-a jer nisu utvrđivali u čemu se sastoji šteta, niti kako je utvrđena njezina visina, kako je i na koji način utvrđena izmakla korist nastala tužiteljici, bi li tužiteljica da nije bilo Nagodbe uspjela u sporu s iznosom od 600.000,00 kn neto, bi li tužiteljica sklopila Nagodbu na iznos od 600.000,00 kn neto, te je li iznos od 363.291,07 kn koliko je dosuđeno tužiteljici dobitak koji se mogao osnovano očekivati po redovitom tijeku stvari i posebnim okolnostima.*

27. *Uz navedeno je ostalo upitno i je li učinjen eventualni propust odvjetnika, s obzirom da je tužiteljica sa svime bila upoznata od strane odvjetnika, a uspjeh tužiteljice u iznosu koji potražuje tužbom ne može se presumirati, kako su to učinili nižestupanjski sudovi. Odgovornost odvjetnika, a analogno tome i ovdje tuženika postojala bi samo u situaciji da su prvostupanjski i drugostupanjski sud na nedvojben način utvrdili da bi tužiteljica uspjela u postupku naknade štete sa zahtjevom u cijelosti te da bi uspjela namiriti svoje potraživanje, jer bi jedino tada tužitelji pripada pravo na naknadu štete proizašlu iz odvjetničke djelatnosti.“*

**P r i l o g:** - rješenje Vrhovnog suda RH poslovni broj: Rev 1007/2020 od 28. veljače 2023.g.; u prilogu

10. Pored osnove, I.-tuženik u cijelosti osporava i visinu tužbenog zahtjeva obzirom ista ne proizlazi iz spisu priloženih dokaza.
11. I.-tuženik osporava i zatraženi tijekom zateznih kamata obzirom iste mogu teći isključivo od dana donošenja predmetne presude.
12. Naposljetku, I.-tuženik ističe i prigovor zastare potraživanja tužitelja prema I.-tuženiku imajući u vidu datum održavanja spornog pripremnog ročišta i podnošenja predmetne tužbe.
13. Kako dakle tužitelj nije dokazao niti jednu od gore navedenih pretpostavki da bi uopće i moglo biti govora o odgovornosti ovdje I.-tuženika kao osiguratelja temeljem police o odgovornosti odvjetnika, to I.-tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan i obvezati tužitelja na naknadu troškova postupka I.-tuženiku zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23), a koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je

na snazi na dan 1. srpnja te godine, od dana donošenja presude do isplate, u roku od petnaest dana.

14. Predlaže se da Naslovni sud gore navedeno primi na znanje i shodno tome postupi.

U Zagrebu 22. listopada 2025.g.

I.-tuženik  
po punomoćniku:

|                                           |            |
|-------------------------------------------|------------|
| I.-tuženik potražuje trošak:              |            |
| -sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8. t. 1.) | 500,00 EUR |
| -PDV (Tbr. 42.)                           | 125,00 EUR |
| <hr/>                                     |            |
| Ukupno:                                   | 625,00 EUR |